

*"Te olitte yksyksissä niin kuin lampaat, mutta nyt olette palanneet
sielujenne paimenen ja kaitsijan tykö." (1 Piet. 2:25)*

Hyvää, siunattua kesäkesää teille ystävät!

Toivottavasti olet saanut olla terveenä, nauttia ja iloita kesästä!

Siitä on jo kolme kuukautta kun viimeksi kirjoitin; anteeksi vaan pitkä hiljaisuus. Silloin olin vielä Japanissa. Siitä, kun olen viimeksi viettänyt koko kesän Suomessa, on kulunut jo yksitoista vuotta. Monessa mielessä uutta opeteltavaa on ollut yhtä paljon kuin jos olisi muuttanut ulkomaille. Kyse on paljolti käytännön asioista ja käytännön asioiden hoitotavasta. Mutta kerron aluksi kaksi kiitosaihetta Japanista.

Ensimmäinen liittyy Kaivo-nimiseen nuoreen mieheen (n. 33 v.). Hän tuli opiskelukaverinsa Y-sanin kutsumana minun vetämään raamattuopintopiiriin kymmenen vuotta sitten Tottorissa. Se oli hänelle ensimmäinen kerta kristillisessä kirkossa. Y-san kastettiin sen vuoden jouluna, ja Kaivo jatkoi harvakseltaan piirissä, Katekismus-luokassa ja joskus jumalanpalveluksessakin käymistä. Palasin Suomeen vuoden 2015 syksyllä. Sitten kuulin, että Kaivo oli kastettu saman vuoden jouluna. Hänen kirkossa käymisensä alkoi kuitenkin vähitellen hiipua ja lopulta loppui kokonaan, viimeistään siinä vaiheessa, kun hän joutui työpaikan takia vaihtamaan paikkakuntaa.

Korona-aikana kutsuin Kaivoa etäopintopiiriin ja siihen hän osallistuikin muutamia kertoja. Asia kyllä kiinnosti häntä, mutta ujona hän arkaili itsensä ja omien ajatustensa esiin tuomista piirissä. Kaivo asuu suhteellisen lähellä pientä Yookan seurakuntaa maaseudulla, jossa työn aloittivat Kimmo ja Ritva Juutilainen yli 40 vuotta sitten. Myös Hilikka Kokkonen ja Pokan perhe ovat olleet siellä työssä. Nyt siellä on pastorina Niwa-sensei. Niwa vihittiin papiksi viime vuonna, 66-vuotiaana. Ihailen Niwaa ja hänen vaimoiaan siitä, miten antaumuksella, ilolla ja innokkaasti he ovat paneutuneet maaseutuevankelointiin Yookassa, vaikka ovat itse tehneet elämäntyönsä muissa ammateissa Tokiossa. Heille kerroin Kaivosta.

Niwat ilahtuivat kovasti, kun kuulivat, että heidän kirkkoaan lähellä asui tällainen nuori mies, joka saattaisi alkaa käydä heidän kirkossaan – siitä huolimatta tai juurikin siitä syystä, että muut seurakuntalaiset ovat jo varsin iäkkäitä. Taitavasti he alkoivat kutsua Kaivoa kirkkoon. Hiljattain sain Kaivolta viestin, jossa hän kertoi alkaneensa käydä kirkossa joka pyhä. "Yookan seurakuntalaiset ovat ottaneet minut lempeästi vastaan. Kun asuin Tottorissa, silloin ajattelin vielä itsekeskeisesti, mutta tästälähin haluan ajatella Jeesus-keskeisesti ja pitää huolen siitä, etten ala taas harhailla sinne tänne. Kadun sitä, etten alkanut käydä kirkossa ja raamattuopetuksessa säännöllisesti jo Tottorissa. Kunpa olisin alkanut opiskella Raamattua ahkerammin jo silloin!"

Lähetin Kaivollekin tuon yllä olevan jakeen, 1 Piet. 5:25. Miten Jeesus-paimen iloitsekaan yhden lampaansa paluusta laumaan! Lampailla on kuitenkin Vihollinen, joka ei tällaisesta lainkaan pidä, vaan vaanii jokaista lammasta ja miettii, miten saisi tämän taas pois "sielujemme paimenen ja kaitsijan" luota. On hyvä muistaa Kaivoa edelleenkin rukouksessa, samoin kuin hänen ystäväänsä Y-saniakin. Y-san (myös 33 v.) on nykyään Tokiossa ja hän

on kärsinyt jostain vakavasta sairaudesta. Onko Y-sanilla yhteyttä kristittyihin ystäviin? En tiedä. Kunpa Jumala antaisi niin Kaivolle kuin Y-sanillekin kristityn puolison ja he kokisivat kutsumukseksi ja ilokseen palvella omilla lahjoillaan Herraa ja hänen seurakuntaansa.

Toinen kiitosaihe Japanista on Etsuko (Vanhajoki), josta olen kirjoittanut aiemminkin. Ikääntymisen (yli 70-vuotias) myötä hän on alkanut etsiä totuutta ja selvyttä uskonasioihin. Buddhalaisuuteen hän on pettynyt. Nyt on kristinuskon vuoro. Hänhän luki kolmeen kertaan Rosenius-kirjaseni ja osallistui innokkaasti etäopintopiiriin. Hän myös aloitti luterilaisen radio-ohjelman kirjekurssin. Siitä hän on jo suorittanut sen alimman osion, kymmenen opintokertaa. Vielä hän toivoi lisää luettavaa. Lähetin hänelle C. Fr. Wislöffin erinomaisen Kristillisen opin johdanto -nimisen kirjan (suomeksi ”Minä tiedän, keneen uskon”). Nykyään hän käy myös jumalanpalveluksissa, aina silloin kun hänellä ei ole töitä (so. englannin opetusta) sunnuntaina. Lisäksi hän on kuunnellut jo monen kuukauden ajan pastori Ishizakin saarnoja. Lähetän hänelle joka viikko uuden linkin uuteen saarnaan. Parasta on, että hän on alkanut välittää saarnalinkkejä myös tyttärensä kuunneltavaksi! Huoli läheistenkin sieluista on hyvä merkki! Milloin olisi kasteen aika?

Ishizaki-sensei

vaimonsa ja poikansa kanssa vieraili Suomessa Kansanlähetyspäivillä ja Norjassa NLM:n kesäkonferenssissa kesäkuun lopulta heinäkuun puoliväliin saakka. Kakogawan seurakunnan entinen lähetti Arja Gröhn oli kutsunut Kakogawan seurakunnan nykyisen pastoriin ja Koben teologisen seminaarin rehtoriin, Ishizakin, vaimoineen ja minut kotiinsa iltapäiväkahville. (Poika Makitolla oli muuta mielenkiintoista tekemistä sillä aikaa...)

Pastori Ishizaki oli Midorigaokan seurakunnan vastuupappina neljä vuotta minun aikani. Hänen saarnojaan saavat siis viikottain kuunnella myös edellä mainitut Kaivo ja Etsuko ja noin 15 muuta, joille välitän saarnalinkkejä.

Kesän alku Suomessa

Kylväjän kesäpäivät olivat jo aikaisemmin, kesäkuun alkupuolella, ja oli mukava saada tavata monia teistä, tämänkin kirjeen lukijoista, siellä! Tiiviin ohjelman vuoksi useimmat tapaamiset jäivät kuitenkin vain lyhyiksi moikkaamisiksi. Toivottavasti saamme tavata vielä muuallakin, paremmalla ajalla! Sydämellisesti tervetuloa myös käymään Suomen kodissani Vantaalla – mieluummin kuitenkin vasta sitten, kun remontti on ohi!! Keittiöremontin piti olla valmis 29.6., mutta vieläkin se on kesken. Kolme viikkoa olin ilman sähköhellää ja ruoanlaittomahdollisuutta. Tiskiallas on luvattu saapuvaksi vasta 10. elokuuta ja yksi väärinmitoitettu astiakaappi odottaa yhä korjaajaansa. Japanista laivalla saapuneiden muuttotavaroiden tulliselvitys

aiheutti paljon päänvaivaa. Nyt ne on kuitenkin saatu haetuksi satamasta ja olohuoneessani näyttää tällaiselta. ... Koskahan siellä alkaisi näyttää olohuoneelta!

Minulle korvaamaton apu remontin teossa (paitsi keittiön osalta) on ollut Lassi. Hänet esitteli minulle kohta Suomeen palattuani Japanin työaluevaikasta, Tapio.

Lassi on monitaitomies ja valmis tekemään kaikenlaista auliisti. Varsinaisesti kutsuin hänet tapetoimaan ja maalaamaan, mutta sain pian oppia, että ennen kuin voidaan tapetoida, pitää repiä vanhat tapetit pois. Niitä olikin monta kerrosta! Hän opetti minulle hyvän tapettien repimistekniikan ja pohjamaalaamisen ja hoiti itse vain vaativan tapetoinnin.

Lassi on ollut oikea Jumalan lahja. Ilman häntä ei mistään olisi tullut mitään. Hän se lopulta haki ne laivatavarankin satamasta, koska kuljetusfirmoilla ei ollut joustoa epämääräisen hakupäivän suhteen. Yhdessä sitten kannettiin laatikot tänne asuntoni

toiseen (oikeastaan kolmanteen) kerrokseen. Kantaminen sujuikin yllättävän hyvin. Kuvassa Lassi kiinnittää lipaston kantta. Löysin käytetyn lipaston Tori.fi:stä, ja Lassihan se tuli senkin hakemaan pakettiautolla kanssani. Lisäksi hän on porannut reiät kattoon valaisemien kiinnittämistä varten, porannut reiät verhotangoille ja niin edelleen. Yhdessä haettiin myös verkkokomeroon käytetty varastohylly. Mainittakoon, että Lassi tekee työkseen tällaisia tilaustöitä muillekin ihmisille sen mukaan kuin ehtii. Eläköön kaikkea osaavat palvelualltiit remonttimiehet!!! Ja kiitos Tapiolle, joka esitteli hänet minulle.

Sukulaisten tapaamisia

Remontin kestäessä on ollut mahdollisuus käydä jo kaksi kertaa tapaamassa lähisukua Satakunnassa, ja ylihuomenna pääsen kolmanteen, konfirmaatiojuhlaan Raumalla, jos Jumala suo. Siskoni ompeli minulle verhot olohuoneeseen ja veljeni auttoi auton hankinnassa. En kylläkään ole vielä oikein sinut auton ajamisessa, sillä olin Japanissa jo niin tottunut automaattivaihteiseen autoon, että manuaalivaihteet vielä vähän jännittävät, varsinkin kun pitäisi muistaa pysyä oikealla puolella tietä (Japanissa ajetaan vasenta puolta). Lisäksi ajonopeudet pääkaupunkiseudulla ja moottoriteillä ovat paljon korkeammat kuin Japanissa. Pitää vain uskaltaa lähteä sekaan liikenteeseen, jos aikoo ruveta liikkumaan Suomen maaseudullakin. Sitä toivon pääseväni tekemään!

Tulevaa

Työni Kylväjässä jatkuu vielä syksyn ajan, mutta johonkin aikaan ennen joulua on tarkoitus jäädä eläkkeelle. Nimikkoseurakuntavierailut ovat tärkein osa syksyn töistäni. Voin vieraila myös muissa seurakunnissa, sen mukaan kuin tarvetta ilmenee ja aikaa riittää. Voin olla mukana myös pienpiireissä arkipäivinä. Myös kouluvierailuja, varsinkin alakouluihin, olisi kiva tehdä.

Tällä hetkellä on sovittu seuraavista tilaisuuksista:

18.9. Karvia, saarna jp:ssa

19.9. Karvia, Saran piiri

20.9. Karvia, kouluvierailuja

21.9. Karvia, päiväpiiri srk-talolla

21.-23.9. osallistun STI:n jäsenjärjestöjen koulutukseen Karkussa

25.9. Hämeenlinna, Taimistontie 4 klo 14, lähetyspiiri

5.10. SRO, lähetysluento klo 13

23.10. Parkano, saarna jp:ssa

26.10. SRO, lähetysluento klo 13

11.-13.11. SRO, Kaikkien aikojen lähetitapaaminen

1.12. Vaasan suomalainen seurakunta, lähetysväen joulujuhla isossa seurakuntasalissa klo 13:30

7.12. SRO, lähetysluento klo 13

Tervetuloa osallistumaan ja juttusille! Olisi suuri ilo saada tavata monia teistä näissä tai muissakin mahdollisissa tilanteissa! Tulkaa esittäytymään, ellen heti tunnista!

Ilinen kiitos paperipostista, jota olen saanut sitten Japanista paluun Markelta, Pekka T:lta ja Hilikka K:lta! R. Siltasen sekä Eeron & Liisan joulukortti oli tullut tänne Suomeen. Mukava nähdä ne täällä! Lämmin kiitos myös sähköposteista, muista viesteistä, puhelinoitoista, taloudellisesta tuesta ja tietenkin rukouksista!!

Kiitos- ja rukousaiheita

- Kaivo, Y-san, Etsuko , Lassi ja te kaikki kirjeitteni lukijat
- viisautta syksyn tilaisuuksien, erityisesti saarnojen ja muun opetuksen valmisteluun sekä turvallisia ajomatkoja
- työkalenterin täyttymistä sopivassa määrin

Kiitollisin terveisin, Lea

Kirjeen tilaus, peruutus tai osoitteenmuutokset: osoitteenmuutokset@kylvaja.fi

Jos haluat maksaa kannatusmaksua, laita tiedonanto-osaan: Lea Lukan työlle sekä oman seurakuntasi nimi TAI mieluiten käytä pelkkää viitenumeroa, jonka saat kysymällä Irene Maliselta Kylväjän toimistosta (puh. 09-253 254 00 tai 044-5958252 tai irene.malinen@kylvaja.fi). Viitenumero löytyy myös osoitteesta www.kylvaja.fi/osallistu/lahjoita/kertalahjoitus-ja-viitenumorolaskuri Valitse ensimmäisestä lokerosta lähetin nimi ja toisesta lokerosta seurakuntasi nimi. Esimerkkejä viitenumeroista: Eura 38051 4368; Jämsä: 38051 41475; Karvia: 38051 44346; Parkano: 38051 44566; Pudasjärvi: 38051 42490; Sääksmäki: 38051 41815. **Tilinumero:** IBAN **FI57 4405 0010 0212 96**.

Kirjeen sähköinen postitus: Eila ja Timo Kiema, eila.kiema94@gmail.com, **paperipostitus:** Lea